

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 189

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 53
22 iulie 2010

Cuprins

I Acte legislative

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2010/45/UE a Consiliului din 13 iulie 2010 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește normele privind facturarea** 1

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (Euratom) nr. 647/2010 al Consiliului din 13 iulie 2010 privind asistența financiară a Uniunii pentru dezafectarea unităților 1-4 ale centralei nucleare de la Kozlodui din Bulgaria (programul Kozlodui)** 9

DECIZII

2010/405/UE:

- ★ **Decizia Consiliului din 12 iulie 2010 de autorizare a unei forme de cooperare consolidată în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept** 12

Preț: 3 EUR

(continuare în pagina următoare)

RO

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

2010/406/UE:

- ★ Decizia Consiliului din 12 iulie 2010 privind alocarea fondurilor dezangajate din proiectele desfășurate în cadrul celui de al nouălea Fond european de dezvoltare (FED) și în cadrul FED anterioare, în vederea sprijinirii celor mai vulnerabile populații din Sudan 14

2010/407/UE:

- ★ Decizia Consiliului din 13 iulie 2010 privind existența unui deficit excesiv în Danemarca 15

2010/408/UE:

- ★ Decizia Consiliului din 13 iulie 2010 privind existența unui deficit excesiv în Finlanda 17

2010/409/UE:

- ★ Decizia Comisiei din 19 iulie 2010 privind obiectivele de siguranță comune menționate la articolul 7 din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu numărul C(2010) 4889] ⁽¹⁾ 19

Rectificări

- ★ Rectificare la Decizia nr. 388/2010/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 de acordare de asistență macrofinanciară Ucrainei (JO L 179, 14.7.2010) 28

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2010/45/UE A CONSILIULUI

din 13 iulie 2010

de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește normele privind facturarea

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ stabilește condiții și norme cu privire la taxa pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”) în ceea ce privește facturile, în vederea asigurării bunei funcționări a pieței interne. În conformitate cu articolul 237 din respectiva directivă, Comisia a prezentat un raport care identifică, ținând seama de evoluțiile tehnologice, anumite dificultăți cu privire la facturarea electronică și care identifică, în plus, alte câteva domenii în care normele privind TVA ar trebui simplificate în vederea îmbunătățirii funcționării pieței interne.

(2) Dat fiind că ținerea registrelor ar trebui să fie suficientă pentru a permite statelor membre să controleze bunurile care circulă temporar de la un stat membru la altul, ar trebui precizat clar faptul că registrele trebuie să cuprindă detalii despre determinarea valorii bunurilor care circulă temporar între statele membre. De asemenea, transferurile de bunuri, în scopul determinării valorii acestora, către un alt stat membru nu ar trebui considerate drept livrări de bunuri în scopuri de TVA.

(3) Normele privind exigibilitatea TVA pentru livrările intra-comunitare de bunuri și pentru achizițiile intracomunitare de bunuri ar trebui clarificate pentru a se garanta uniformitatea informațiilor cuprinse în declarațiile recapitulative și promptitudinea schimbului de informații prin intermediul respectivelor declarații. În plus, este oportun ca livrarea continuă de bunuri de la un stat membru la altul pe o perioadă care depășește o lună calendaristică să fie considerată încheiată la sfârșitul fiecărei luni calendaristice.

(4) Pentru a sprijini întreprinderile mici și mijlocii care întâmpină dificultăți în a plăti TVA autorităților competente înainte de a fi încasat plățile de la clienți, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a permite contabilizarea TVA în cadrul unui sistem de contabilitate de casă, care permite furnizorului să plătească TVA autorității competente în momentul încasării plății pentru o livrare/prestare și care îi determină dreptul de deducere în momentul achitării livrării/prestării în cauză. Acest lucru ar trebui să permită statelor membre să introducă un sistem opțional de contabilitate de casă care să nu aibă un efect negativ asupra fluxului de numerar legat de încasările din TVA.

(5) Pentru a oferi întreprinderilor securitate juridică în ceea ce privește obligațiile de facturare, ar trebui să se stabilească în mod clar statul membru ale cărui norme de facturare se aplică.

(6) În vederea ameliorării funcționării pieței interne, este necesar să se impună un termen-limită armonizat pentru emiterea unei facturi în ceea ce privește anumite livrări/prestări transfrontaliere.

(7) Anumite cerințe privind informațiile care trebuie să apară pe facturi ar trebui modificate pentru a permite un control mai bun al taxei, a crea condiții pentru un tratament mai uniform între livrările/prestările interne și cele transfrontaliere și a contribui la promovarea facturării electronice.

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

- (8) Deoarece utilizarea facturării electronice poate ajuta întreprinderile să reducă costurile și să fie mai competitive, actualele cerințe TVA privind facturarea electronică ar trebui să fie revizuite pentru a îndepărta sarcinile existente și barierele din calea utilizării sistemului. Facturile pe suport de hârtie și facturile electronice ar trebui să fie tratate în același mod, iar povara administrativă privind facturarea pe suport de hârtie ar trebui să nu crească.
- (9) Egalitatea de tratament ar trebui să se aplice, de asemenea, în ceea ce privește competențele autorităților fiscale. Competențele de control și drepturile și obligațiile persoanelor impozabile ar trebui să se aplice în mod egal, indiferent dacă o persoană impozabilă alege să emită facturi pe suport de hârtie sau facturi electronice.
- (10) Facturile trebuie să reflecte livrările reale și, prin urmare, ar trebui garantate autenticitatea, integritatea și lizibilitatea acestora. Controlul de gestiune poate fi utilizat pentru a stabili piste fiabile de audit între facturi și livrări/prestări, garantând, prin aceasta, faptul că orice factură (indiferent dacă a fost emisă pe suport de hârtie sau în format electronic) respectă acele cerințe.
- (11) Autenticitatea și integritatea facturilor electronice pot fi garantate, de asemenea, prin utilizarea anumitor tehnologii existente, precum schimbul electronic de date (EDI) și semnăturile electronice avansate. Cu toate acestea, având în vedere că există și alte tehnologii, persoanelor impozabile nu ar trebui să li se impună utilizarea niciunei tehnologii de facturare electronică specială.
- (12) Ar trebui clarificat faptul că, atunci când o persoană impozabilă stochează online facturi pe care le-a emis sau le-a primit, statul membru în care se percepe taxa, în plus față de statul membru în care este stabilită persoana impozabilă, ar trebui să aibă acces la respectivele facturi în vederea controalelor.
- (13) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume simplificarea, modernizarea și armonizarea normelor privind facturile cu TVA, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și pot fi, prin urmare, realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate lua măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor respective.
- (14) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legislație⁽¹⁾, statele membre

sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Uniunii, propriile tabele care să reflecte, pe cât posibil, corelația dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice.

- (15) Prin urmare, Directiva 2006/112/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 2006/112/CE

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 17 alineatul (2), litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) prestarea unui serviciu realizată pentru persoana impozabilă și constând în determinarea valorii sau în prelucrarea fizică a bunurilor în cauză efectuate pe teritoriul statului membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, cu condiția ca bunurile, după efectuarea evaluării sau după prelucrare, să fie returnate persoanei impozabile respective în statul membru din care au fost expediate sau transportate inițial;”.

2. La articolul 64, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Livrarea continuă de bunuri pe o perioadă care depășește o lună calendaristică, care sunt expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor și care sunt livrate în regim de scutire de TVA sau care sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de către o persoană impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice, în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 138, se consideră ca fiind efectuată în momentul încheierii fiecărei luni calendaristice, atât timp cât livrarea de bunuri nu a încetat.

Prestarea de servicii pentru care clientul trebuie să plătească TVA în conformitate cu articolul 196, care sunt prestate în mod continuu pe o perioadă mai mare de un an și care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuată la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

Statele membre pot prevedea că, în anumite cazuri, altele decât cele prevăzute la primul și al doilea paragraf, livrarea continuă de bunuri sau prestarea continuă de servicii pe o anumită perioadă de timp se consideră efectuată cel puțin la expirarea unui termen de un an.”

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

3. La articolul 66, primul paragraf litera (c) și paragraful al doilea se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) atunci când nu se emite o factură sau când aceasta este emisă târziu, într-un termen specificat, nu mai târziu de momentul expirării termenului-limită pentru emiterea facturilor impus de statele membre în conformitate cu articolul 222 paragraful al doilea, sau atunci când nu a fost impus un astfel de termen-limită de către statul membru, într-un termen specificat de la data faptului generator.

Cu toate acestea, derogarea prevăzută la primul paragraf nu se aplică prestărilor de servicii pentru care taxa este datorată de beneficiar în conformitate cu articolul 196 și livrării sau transferului de bunuri menționate la articolul 67.”

4. Articolul 67 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 67

În conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 138, atunci când bunurile care sunt expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor sunt livrate în regim de scutire de TVA sau atunci când bunurile sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de către o persoană impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice, TVA devine exigibilă la emiterea facturii sau la expirarea termenului menționat la articolul 222 primul paragraf, dacă nu a fost emisă nicio factură până la data respectivă.

Articolul 64 alineatul (1), articolul 64 alineatul (2) paragraful al treilea și articolul 65 nu se aplică în ceea ce privește livrările și transferurile de bunuri menționate la primul paragraf.”

5. Articolul 69 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 69

În cazul achiziției intracomunitare de bunuri, TVA devine exigibilă la emiterea facturii sau la expirarea termenului menționat la articolul 222 primul paragraf, dacă nu a fost emisă nicio factură până la data respectivă.”

6. La articolul 91 alineatul (2), paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre acceptă, ca alternativă, utilizarea ultimului curs de schimb publicat de Banca Centrală Europeană la momentul la care taxa devine exigibilă. Conversia între monede, altele decât moneda euro, se realizează prin intermediul cursului de schimb al monedei euro pentru fiecare dintre monede. Statele membre pot solicita să li se comunice exercitarea acestei opțiuni de către persoana impozabilă.

Cu toate acestea, pentru unele tranzacții menționate la primul paragraf sau pentru anumite categorii de persoane impozabile, statele membre pot utiliza cursul de schimb

stabilit în conformitate cu dispozițiile comunitare în vigoare care reglementează calcularea valorii în vamă.”

7. Se introduce următorul articol:

„Articolul 167a

Statele membre pot prevedea, în cadrul unui sistem opțional, ca dreptul de deducere al unei persoane impozabile a cărei TVA devine exigibilă numai în conformitate cu articolul 66 litera (b) să fie amânat până în momentul în care TVA pentru bunurile sau serviciile care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului său.

Statele membre care aplică sistemul opțional menționat la primul paragraf stabilesc un plafon pentru persoanele impozabile care utilizează sistemul pe teritoriul lor, plafon care se bazează pe cifra de afaceri anuală a persoanei impozabile calculată în conformitate cu articolul 288. Acest plafon nu poate depăși 500 000 EUR sau echivalentul în monedă națională. Statele membre pot crește plafonul până la 2 000 000 EUR sau echivalentul în moneda națională după consultarea Comitetului TVA. Cu toate acestea, consultarea Comitetului TVA nu este impusă statelor membre care au aplicat un plafon superior celui de 500 000 EUR sau echivalentul în moneda națională la 31 decembrie 2012.

Statele membre informează Comitetul TVA cu privire la măsurile legislative naționale adoptate în conformitate cu primul paragraf.”

8. Articolul 178 se modifică după cum urmează:

- (a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) pentru deducerile în temeiul articolului 168 litera (a), în ceea ce privește livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, aceasta are obligația de a deține o factură emisă în conformitate cu titlul XI capitolul 3 secțiunile 3-6;”;

- (b) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) pentru deducerile în temeiul articolului 168 litera (c), în ceea ce privește achiziția intracomunitară de bunuri, aceasta are obligația de a include în declarația privind TVA prevăzută la articolul 250 toate informațiile necesare pentru calcularea valorii TVA datorate pentru achizițiile sale intracomunitare de bunuri și are obligația de a deține o factură emisă în conformitate cu titlul XI capitolul 3 secțiunile 3-5;”.

9. Articolul 181 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 181

Statele membre pot autoriza o persoană impozabilă care nu deține o factură emisă în conformitate cu titlul XI capitolul 3 secțiunile 3-5 să efectueze deducerea menționată la articolul 168 litera (c) în ceea ce privește achizițiile sale intracomunitare de bunuri.”

10. La articolul 197 alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) factura emisă de persoana impozabilă nestabilă în statul membru în care este stabilită persoana căreia îi sunt livrate bunurile este întocmită în conformitate cu capitolul 3 secțiunile 3-5.”

11. Articolul 217 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 217

În sensul prezentei directive, «factură electronică» înseamnă o factură care conține informații solicitate în prezenta directivă și care a fost emisă și primită în orice format electronic.”

12. În titlul XI capitolul 3 secțiunea 3 se introduce următorul articol:

„Articolul 219a

Fără a aduce atingere articolelor 244-248, se aplică următoarele dispoziții:

1. Facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care se consideră că este efectuată livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, în conformitate cu dispozițiile titlului V.

2. Prin derogare de la punctul 1, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care furnizorul și-a stabilit sediul activității sale economice sau în care acesta dispune de un sediu comercial fix de la care este efectuată livrarea/prestarea sau, în absența unui astfel de sediu al activității sale sau a unui sediu comercial fix, în statul membru în care își are domiciliul permanent sau reședința obișnuită, în cazul în care:

(a) furnizorul nu este stabilit în statul membru în care urmează a avea loc livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor, în conformitate cu dispozițiile titlului V, sau sediul furnizorului în statul membru respectiv nu participă la livrare/prestare în sensul articolului 192a, și persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i se livrează bunurile sau i se prestează serviciile.

Cu toate acestea, în situația în care clientul este cel care emite factura (autofacturare), se aplică punctul 1;

(b) se consideră că livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Comunitate, în conformitate cu dispozițiile titlului V.”

13. Articolul 220 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 220

(1) Orice persoană impozabilă se asigură că o factură este emisă fie de propria persoană sau de clientul său, fie

de un terț, în numele său și pe seama sa, în următoarele cazuri:

1. pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii pe care le-a efectuat către altă persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă;

2. pentru livrările de bunuri menționate la articolul 33;

3. pentru livrările de bunuri efectuate în conformitate cu condițiile specificate la articolul 138;

4. pentru orice avans care i-a fost achitat înainte ca una dintre livrările de bunuri menționate la punctele 1 și 2 să fi fost efectuată;

5. pentru orice avans care i-a fost achitat de către altă persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă înainte de încheierea prestării de servicii.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) și fără a se aduce atingere articolului 221 alineatul (2), nu este necesară emiterea unei facturi pentru prestările de servicii scutite de taxă în conformitate cu articolul 135 alineatul (1) literele (a)-(g).”

14. Se introduce următorul articol:

„Articolul 220a

(1) Statele membre permit persoanei impozabile să emită o factură simplificată în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) atunci când valoarea facturilor nu este mai mare de 100 EUR sau echivalentul în monedă națională;

(b) atunci când factura emisă este un document sau un mesaj tratat drept factură în temeiul articolului 219.

(2) Statele membre nu permit persoanelor impozabile să emită facturi atunci când este necesar ca facturile să fie emise în conformitate cu articolul 220 alineatul (1) punctele 2 și 3 sau atunci când livrarea de bunuri sau prestarea de servicii impozabilă este efectuată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care este datorată taxa, sau al cărei sediu din acel stat membru nu participă la livrare sau prestare în sensul articolului 192a, iar persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i-au fost livrate bunurile sau i-au fost prestate serviciile.”

15. Articolele 221, 222, 223, 224 și 225 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 221

(1) Statele membre pot impune persoanelor impozabile obligația de a emite o factură în conformitate cu detaliile impuse în temeiul articolelor 226 sau 226b pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii, altele decât cele menționate la articolul 220 alineatul (1).

(2) Statele membre pot impune persoanelor impozabile stabilite pe teritoriul lor sau care au un sediu fix pe teritoriul lor, de la care este efectuată prestarea, o obligație de a emite facturi în conformitate cu detaliile impuse la articolele 226 sau 226b cu privire la prestările de servicii scutite în temeiul articolului 135 alineatul (1) literele (a)-(g) pe care acele persoane impozabile le-au efectuat pe teritoriul acestor state membre sau în afara Comunității.

(3) Statele membre pot scuti persoanele impozabile de la obligația prevăzută la articolul 220 alineatul (1) sau la articolul 220a de a emite o factură pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii pe care le-au efectuat pe teritoriul lor și care sunt scutite, cu sau fără dreptul la deducere a TVA achitate în stadiul anterior, în temeiul articolelor 110 și 111, al articolului 125 alineatul (1), al articolului 127, al articolului 128 alineatul (1), al articolului 132, al articolului 135 alineatul (1) literele (h)-(l), al articolelor 136, 371, 375, 376 și 377, al articolului 378 alineatul (2), al articolului 379 alineatul (2) și al articolelor 380-390b.

Articolul 222

Pentru livrările de bunuri efectuate în conformitate cu condițiile menționate la articolul 138 sau pentru prestările de servicii pentru care taxa este datorată de client în temeiul articolului 196, se emite o factură cel târziu în a cinci-sprezecea zi a lunii următoare celei în care intervine faptul generator.

Pentru alte livrări de bunuri sau prestări de servicii, statele membre pot impune persoanelor impozabile limite de timp pentru emiterea de facturi.

Articolul 223

Statele membre permit persoanei impozabile să emită facturi centralizatoare care reiau mai multe livrări de bunuri sau prestări de servicii separate, cu condiția ca TVA aferentă livrărilor/prestărilor menționate în factura centralizatoare să devină exigibilă în aceeași lună calendaristică.

Fără a aduce atingere articolului 222, statele membre pot permite emiterea de facturi centralizatoare cuprinzând livrări/prestări pentru care TVA devine exigibilă în cursul unei perioade mai lungi de o lună calendaristică.

Articolul 224

Facturile pot fi întocmite de client pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii furnizate de o persoană impozabilă, în cazul în care există un acord prealabil între cele două părți și cu condiția ca fiecare factură să facă obiectul unei proceduri de acceptare de către persoana impozabilă care livrează bunurile sau prestează serviciile. Statele membre pot solicita ca respectivele facturi să se emită în numele și pe seama persoanei impozabile.

Articolul 225

Statele membre pot impune condiții specifice persoanelor impozabile în cazurile în care partea terță sau clientul, care emite facturile, este stabilit(ă) într-o țară cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE (*) și Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 (**).

(*) Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri (JO L 84, 31.3.2010, p. 1).

(**) Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 264, 15.10.2003, p. 1)."

16. Articolul 226 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul punct:

„7a. atunci când TVA devine exigibilă în momentul încasării plății, în conformitate cu articolul 66 litera (b) și dreptul de deducere apare în momentul în care taxa deductibilă devine exigibilă, mențiunea «contabilitate de casă»;

(b) se introduce următorul punct:

„10a. în cazul în care clientul care beneficiază de o livrare de bunuri/prestare de servicii emite factura în locul furnizorului, mențiunea «autofacturare»;

(c) punctul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„11. în cazul unei scutiri, trimerile la dispoziția aplicabilă conform prezentei directive sau la dispoziția națională corespondentă sau la orice altă trimitere care indică faptul că livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor sunt scutite;

(d) se introduce următorul punct:

„11a. în cazul în care clientul este obligat la plata TVA, mențiunea «taxare inversă»;

(e) punctele 13 și 14 se înlocuiesc cu următorul text:

„13. în cazul în care se aplică regimul marjei pentru agențiile de turism, mențiunea «regimul marjei – agenții de turism»;

14. în cazul în care se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunurile second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție și antichități, mențiunea «regimul marjei – bunuri second-hand»; «regimul marjei – obiecte de artă» sau «regimul marjei – obiecte de colecție și antichități, după caz»;

17. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 226a

În cazul în care factura este emisă de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care este datorată taxa sau al cărei sediu din acel stat membru nu participă la livrare sau prestare în sensul articolului 192a și care efectuează o livrare de bunuri/prestare de servicii către un client care este obligat la plata TVA, persoana impozabilă poate să omită detaliile menționate la articolul 226 alineatele (8), (9) și (10) și să indice, în schimb, valoarea impozabilă a bunurilor livrate sau serviciilor prestate, referindu-se la cantitatea sau volumul acestora și la natura lor.

Articolul 226b

În ceea ce privește facturile simplificate emise în temeiul articolului 220a și articolului 221 alineatele (1) și (2), statele membre solicită cel puțin următoarele detalii:

- (a) data emiterii;
- (b) identificarea persoanei impozabile care furnizează bunurile sau serviciile;
- (c) identificarea tipului de bunuri sau servicii furnizate;
- (d) valoarea TVA datorată sau informațiile necesare pentru calcularea acesteia;
- (e) în cazul în care factura emisă este un document sau un mesaj tratat drept factură în temeiul articolului 219, referința specifică și clară a facturii inițiale respective și detaliile specifice care sunt modificate.

Statele membre nu pot solicita pe facturi alte detalii decât cele menționate la articolele 226, 227 și 230.”

18. Articolul 228 se elimină.

19. Articolul 230 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 230

Sumele indicate pe factură se pot exprima în orice monedă, cu condiția ca valoarea TVA de plată sau care urmează a fi regularizată să fie exprimată în moneda națională a statului membru, utilizând mecanismul de conversie stabilit la articolul 91.”

20. Articolul 231 se elimină.

21. Titlul secțiunii 5 de la capitolul 3 din titlul XI se înlocuiește cu următorul text:

„Facturi pe suport hârtie și facturi electronice”.

22. Articolele 232 și 233 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 232

Utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar.

Articolul 233

(1) Autenticitatea originii, integritatea conținutului și lizibilitatea unei facturii, indiferent că este pe suport de hârtie sau în format electronic, trebuie garantate de la momentul emiterii până la sfârșitul perioadei de stocare a facturii.

Fiecare persoană impozabilă stabilește modul de garantare a autenticității originii, a integrității conținutului și a lizibilității facturii. Acest lucru poate fi realizat prin controale de gestiune care stabilesc o pistă fiabilă de audit între o factură și o livrare de bunuri sau prestare de servicii.

«Autenticitatea originii» înseamnă asigurarea identității furnizorului sau emitentului facturii.

«Integritatea conținutului» înseamnă că nu a fost modificat conținutul impus în conformitate cu prezenta directivă.

(2) În afară de tipurile de control de gestiune descrise la alineatul (1), alte exemple de tehnologii care asigură autenticitatea originii și integrității conținutului facturii electronice sunt:

(a) o semnătură electronică avansată în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice (*), bazată pe un certificat calificat și creată de un dispozitiv securizat de creare a semnăturii în sensul articolului 2 alineatele (6) și (10) din Directiva 1999/93/CE;

(b) un schimb electronic de date (electronic data interchange – EDI), astfel cum a fost definit la articolul 2 din anexa 1 la Recomandarea 1994/820/CE a Comisiei din 19 octombrie 1994 privind aspectele juridice ale schimbului electronic de date (**), în cazul în care acordul privind schimbul prevede utilizarea unor proceduri prin care se garantează autenticitatea originii și integritatea datelor.

(*) JO L 13, 19.1.2000, p. 12.

(**) JO L 338, 28.12.1994, p. 98.”

23. Articolul 234 se elimină.

24. Articolele 235, 236 și 237 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 235

Statele membre pot stabili condiții specifice pentru facturile emise prin mijloace electronice în privința livrării de bunuri sau prestării de servicii pe teritoriul lor dintr-o țară cu care nu există niciun instrument juridic privind asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE și de Regulamentul (CE) nr. 1798/2003.

Articolul 236

În cazul în care unele loturi ce conțin mai multe facturi electronice sunt trimise sau puse la dispoziția aceluiași destinatar, detaliile comune diferitelor facturi se pot menționa o singură dată, în cazul în care, pentru fiecare factură, toate informațiile sunt accesibile.

Articolul 237

Până la 31 decembrie 2016 cel târziu, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare globală, pe baza unui studiu economic independent, privind impactul normelor în materie de facturare aplicabile de la 1 ianuarie 2013, în special privind măsura în care acestea au condus în mod eficient la o reducere a sarcinii administrative pentru întreprinderi, însoțit, după caz, de o propunere corespunzătoare de modificare a normelor relevante.”

25. Articolul 238 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În urma consultării Comitetului TVA, statele membre pot prevedea, în condițiile pe care le pot stabili, că doar informațiile solicitate în temeiul articolului 226b se menționează pe facturile emise pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate, în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care valoarea facturilor este mai mare de 100 EUR, dar mai mică de 400 EUR, sau echivalentul în monedă națională;

(b) în cazul în care practica administrativă sau comercială din sectorul de activitate implicat sau condițiile tehnice de emitere a facturilor fac ca respectarea tuturor obligațiilor menționate la articolele 226 sau 230 să fie extrem de dificilă.”;

(b) alineatul (2) se elimină;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Măsurile de simplificare prevăzute la alineatul (1) nu se aplică atunci când se solicită ca facturile să fie emise în conformitate cu articolul 220 alineatul (1) punctele 2 și 3 sau atunci când livrarea de bunuri sau prestarea de servicii impozabilă este efectuată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care se datorează TVA sau al cărei sediu în acel stat membru nu participă la livrare/prestare în sensul articolului 192a, iar persoana obligată la plata

TVA este persoana căreia i-au fost livrate bunurile sau i-au fost prestate serviciile.”

26. Articolul 243 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 243

(1) Fiecare persoană impozabilă ține un registru cu bunurile pe care le-a expediat sau transportat sau care au fost expediate sau transportate pe seama sa, la o destinație aflată în afara teritoriului statului membru de plecare, însă în cadrul Comunității, în scopurile operațiunilor constând în determinarea valorii respectivelor bunuri, lucrări asupra acestora sau utilizarea lor temporară, astfel cum se menționează la articolul 17 alineatul (2) literele (f), (g) și (h).

(2) Fiecare persoană impozabilă ține o contabilitate suficient de detaliată pentru a permite identificarea bunurilor care i-au fost expediate din alt stat membru de către o persoană impozabilă identificată în scopuri de TVA în respectivul stat membru sau pe seama acesteia și care fac obiectul unor prestări de servicii care constau în determinarea valorii sau în lucrări efectuate asupra bunurilor în cauză.”

27. Articolul 246 se elimină.

28. La articolul 247, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Pentru a asigura îndeplinirea cerințelor stabilite la articolul 233, statul membru prevăzut la alineatul (1) poate solicita ca facturile să fie stocate în forma originală în care au fost trimise sau puse la dispoziție, pe suport de hârtie sau în format electronic. De asemenea, în cazul facturilor stocate prin mijloace electronice, statul membru poate solicita ca datele ce garantează autenticitatea originii și integritatea conținutului lor, în conformitate cu articolul 233, să fie stocate, de asemenea, prin mijloace electronice.

(3) Statul membru menționat la alineatul (1) poate prevedea condiții specifice de interdicere sau de limitare a stocării facturilor în țara cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă, având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE și de Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 sau la dreptul menționat la articolul 249 de a accesa prin mijloace electronice, de a descărca și de a utiliza facturile respective.”

29. În titlul XI capitolul 3 secțiunea 4 se introduce următorul articol:

„Articolul 248a

În scopuri de control și în ceea ce privește facturile referitoare la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii efectuate pe teritoriul lor și facturile primite de persoane impozabile stabilite pe teritoriul lor, statele membre pot solicita, pentru anumite persoane impozabile sau în anumite cazuri, traducerea acestor facturi în limbile lor oficiale. Cu toate acestea, statele membre nu pot impune traducerea facturilor ca cerință generală.”

30. Articolul 249 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 249

În scopuri de control, în cazul în care o persoană imposibilă stochează prin mijloace electronice facturi pe care le emite sau le primește, garantând accesul online la date autorităților competente din statul membru în care este stabilită și, atunci când TVA este datorată în alt stat membru, autoritățile competente din acel stat membru trebuie să aibă dreptul de a accesa, descărca și utiliza respectivele facturi.”

31. La articolul 272 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre nu pot scuti persoanele impozabile menționate la primul paragraf litera (b) de la obligațiile de facturare prevăzute în capitolul 3 secțiunile 3-6 și capitolul 4 secțiunea 3.”

Articolul 2

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2012 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte.

Ele aplică dispozițiile respectivelor acte începând de la 1 ianuarie 2013.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 13 iulie 2010.

Pentru Consiliu

Președintele

D. REYNERS

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (EURATOM) NR. 647/2010 AL CONSILIULUI

din 13 iulie 2010

privind asistența financiară a Uniunii pentru dezafectarea unităților 1-4 ale centralei nucleare de la Kozlodui din Bulgaria (programul Kozlodui)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 203,

având în vedere cererea Bulgariei de fonduri suplimentare,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În timpul negocierilor de aderare din 2005, Bulgaria a acceptat să închidă unitățile 1 și 2, precum și unitățile 3 și 4 ale centralei nucleare de la Kozlodui până la 31 decembrie 2002 și, respectiv, 31 decembrie 2006, și să dezafecteze, ulterior, aceste unități. Uniunea Europeană și-a exprimat disponibilitatea de a continua să furnizeze asistență financiară până în 2009, ca o prelungire a ajutorului de preaderare planificat în cadrul programului Phare de sprijinire a eforturilor de dezafectare depuse de Bulgaria.
- (2) În lumina angajamentului Bulgariei de a închide unitățile 3 și 4 ale centralei nucleare de la Kozlodui, articolul 30 din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României (denumit în continuare „Actul de aderare din 2005”) a prevăzut un program de asistență (denumit în continuare „programul Kozlodui”) cu un buget de 210 milioane EUR pentru perioada 2007-2009. Programul a inclus asistența pentru acoperirea pierderii de capacitate ca urmare a închiderii centralei nucleare de la Kozlodui.
- (3) Fondurile internaționale de asistență pentru dezafectare, administrate de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD), există de mai mulți ani. Uniunea are contribuția cea mai importantă la fondurile respective.

- (4) Uniunea recunoaște eforturile depuse și progresele importante realizate de Bulgaria în etapa de pregătire a dezafectării din cadrul programului Kozlodui, utilizând fonduri ale Uniunii puse la dispoziție până în 2009, precum și nevoia de sprijin financiar suplimentar după 2009 pentru a continua să progreseze în cadrul operațiunilor curente de dezafectare, în conformitate cu Actul de aderare din 2005, aplicând totodată cele mai înalte standarde de securitate.
- (5) În plus, este important să se utilizeze resursele proprii ale centralei nucleare de la Kozlodui, întrucât acest lucru contribuie la asigurarea expertizei necesare, îmbunătățește know-how-ul și competențele și, totodată, limitează impactul social și economic al închiderii anticipate prin utilizarea în continuare a personalului centralei nucleare închise. Așadar, continuitatea sprijinului financiar este importantă pentru menținerea standardelor de siguranță, de sănătate și de mediu necesare.
- (6) De asemenea, Uniunea recunoaște nevoia de sprijin financiar în vederea aplicării în continuare a măsurilor de remediere în sectorul energetic, date fiind pierderea de capacitate prin închiderea unităților nucleare și impactul acestui fapt asupra securității aprovizionării cu energie electrică în regiune.
- (7) Uniunea recunoaște nevoia de atenuare a efectului creșterii deteriorării mediului și a emisiilor cauzate de capacitatea de înlocuire, care provine în mare parte din utilizarea crescută a centralelor pe bază de lignit.
- (8) În consecință, ar trebui prevăzută suma de 300 milioane EUR din bugetul general al Uniunii pentru a finanța dezafectarea centralei nucleare de la Kozlodui în perioada 2010-2013.
- (9) Alocările din bugetul general al Uniunii destinate dezafectării nu ar trebui să conducă la denaturarea concurenței în ceea ce privește furnizorii de energie electrică de pe piața energiei din Uniune. Aceste alocări ar trebui de asemenea utilizate pentru a finanța măsurile vizând eficiența energetică și economia de energie, în conformitate cu acquis-ul și cu normele de funcționare a pieței europene comune a energiei.

⁽¹⁾ Avizul din 20 mai 2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

- (10) Asistența financiară ar trebui pusă în continuare la dispoziție sub formă de contribuție a Uniunii la Fondul internațional de asistență pentru dezafectarea centralei nucleare de la Kozlodui, administrat de BERD.
- (11) Printre atribuțiile BERD se numără gestionarea fondurilor publice alocate programelor pentru dezafectarea unităților electrice nucleare care au făcut obiectul acordurilor de închidere legate de aderare. BERD monitorizează gestiunea financiară a acestor programe pentru a optimiza utilizarea fondurilor publice. Mai mult, BERD îndeplinește sarcinile referitoare la buget care i-au fost încredințate de către Comisie, conform cerințelor din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾ (Regulamentul financiar).
- (12) Pentru a asigura o eficiență maximă și pentru a reduce la minimum eventualele consecințe asupra mediului, dezafectarea unităților 1-4 ale centralei nucleare de la Kozlodui ar trebui să se realizeze prin recurgerea la cele mai bune competențe tehnice disponibile și cu respectarea naturii și a specificațiilor tehnologice ale unităților care urmează a fi închise.
- (13) Dezafectarea centralei nucleare de la Kozlodui se va realiza în conformitate cu legislația în materie de mediu, în special cu Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ⁽²⁾.
- (14) Principiile economiei, eficienței și eficacității în ceea ce privește fondurile alocate ar trebui asigurate prin evaluarea și auditarea performanței programelor finanțate anterior.
- (15) O valoare de referință financiară, în sensul punctului 38 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽³⁾, ar trebui inclusă în prezentul regulament pentru toată durata programului Kozlodui, fără să se aducă atingere competențelor autorității bugetare, astfel cum sunt prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (16) În vederea adoptării măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să fie asistată de un comitet instituit prin Regulamentul (Euratom) nr. 549/2007 al Consiliului ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 175, 5.7.1985, p. 40.

⁽³⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ Regulamentul (Euratom) nr. 549/2007 al Consiliului din 14 mai 2007 privind punerea în aplicare a Protocolului nr. 9 cu privire la unitatea 1 și unitatea 2 ale centralei nucleare Bohunice V1 din Slovacia, anexat la Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace la Uniunea Europeană (JO L 131, 23.5.2007, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Prin prezentul regulament se instituie un program (denumit în continuare „programul Kozlodui”) de stabilire a normelor detaliate de punere în aplicare a contribuției financiare a Uniunii destinate continuării procesului de dezafectare a unităților 1-4 ale centralei nucleare de la Kozlodui din Bulgaria și de soluționare a consecințelor închiderii anticipate a acestora, în ceea ce privește mediul, economia și siguranța aprovizionării în regiune.

Articolul 2

Contribuția Uniunii la programul Kozlodui este acordată în scopul asigurării sprijinului financiar pentru:

- măsurile legate de dezafectarea centralei nucleare de la Kozlodui;
- măsurile de reabilitare a mediului cu respectarea acquis-ului și de modernizare a capacităților de producție convenționale pentru a înlocui capacitatea de producție a celor patru reactoare ale centralei; și
- alte măsuri care decurg din decizia de a închide și dezafecta centrala și care contribuie la restructurarea, reabilitarea mediului și modernizarea sectoarelor de producție, transmisie și distribuție a energiei din Bulgaria, care sunt necesare, precum și la creșterea securității aprovizionării și a eficienței energetice în Bulgaria.

Articolul 3

(1) Suma de referință financiară pentru punerea în aplicare a programului Kozlodui în perioada 1 ianuarie 2010-31 decembrie 2013 este de 300 milioane EUR.

(2) Creditele anuale sunt autorizate de autoritatea bugetară în limitele cadrului financiar.

(3) Valoarea alocărilor pentru programul Kozlodui poate fi revizuită pe parcursul perioadei 1 ianuarie 2010-31 decembrie 2013, pentru a se ține seama de progresele înregistrate în punerea în aplicare a programului și pentru a se asigura că programarea și alocarea resurselor se bazează pe necesitățile de plată și pe capacitatea de absorbție reale.

Articolul 4

În continuarea celor prevăzute în Actul de aderare din 2005, contribuția destinată anumitor măsuri se poate ridica până la 100 % din cheltuielile totale. Se depun toate eforturile pentru a se continua practica de cofinanțare instituită în cadrul asistenței de preaderare și a asistenței acordate în perioada 2007-2009 în ceea ce privește activitățile de dezafectare întreprinse de Bulgaria, precum și pentru a atrage alte surse de cofinanțare, după caz.

Articolul 5

(1) Asistența financiară pentru măsurile din cadrul programului Kozlodui se pune la dispoziție sub formă de contribuție a Uniunii la Fondul internațional de asistență pentru dezafectarea centralei nucleare de la Kozlodui, administrat de BERD, în conformitate cu articolul 53d din Regulamentul financiar.

(2) Măsurile instituite în cadrul programului Kozlodui se adoptă în conformitate cu articolul 8 alineatul (2).

Articolul 6

(1) Comisia poate să determine efectuarea unui audit cu privire la modul de utilizare a subvenției, fie direct de către personalul său, fie de către orice alt organism extern calificat pe care aceasta îl alege. Astfel de audituri pot fi efectuate pe întreaga durată de valabilitate a acordului dintre Uniune și BERD cu privire la punerea fondurilor Uniunii la dispoziția Fondului internațional de asistență pentru dezafectarea centralei nucleare de la Kozlodui și pe o perioadă de cinci ani de la data plății soldului. Acolo unde este cazul, concluziile auditului pot duce la decizii de recuperare din partea Comisiei.

(2) Personalul Comisiei și personalul extern autorizat de Comisie au dreptul convenit de acces, în special la birourile beneficiarului și la toate informațiile, inclusiv la informațiile în format electronic, necesare efectuării auditurilor. Auditurile verifică inclusiv stadiul în care se află procesul de aprobare a dezafectării.

Curtea de Conturi și Parlamentul European beneficiază de aceleași drepturi, în special de acces, ca și Comisia.

De asemenea, pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii împotriva fraudei și a altor abateri, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua, în cadrul programului Kozlodui, controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri ⁽¹⁾.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2010.

(3) În cazul acțiunilor Uniunii finanțate în temeiul prezentului regulament, noțiunea de „abatere” de la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽²⁾ reprezintă orice încălcare a unei dispoziții din dreptul Uniunii sau nerespectare a unei obligații contractuale care rezultă dintr-o acțiune sau omisiune din partea unui operator economic care are sau ar avea efectul de a aduce prejudicii bugetului general al Uniunii sau bugetelor gestionate de aceasta, printr-o cheltuială nejustificată, ori bugetelor gestionate de alte organizații internaționale în numele Uniunii sau al Comunității.

(4) Acordurile dintre Uniune și BERD cu privire la punerea fondurilor Uniunii la dispoziția Fondului internațional de asistență pentru dezafectarea centralei nucleare de la Kozlodui prevăd măsurile corespunzătoare pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii împotriva fraudei, a corupției și a altor abateri și pentru a permite Comisiei, OLAF și Curții de Conturi să efectueze verificări la fața locului.

Articolul 7

Comisia asigură punerea în aplicare a prezentului regulament și raportează periodic Parlamentului European și Consiliului. Aceasta întocmește un raport, conform dispozițiilor articolului 3 alineatul (3).

Articolul 8

(1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 549/2007.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică procedura prevăzută la articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (Euratom) nr. 549/2007.

Articolul 9

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru Consiliu
Președintele
D. REYNDEERS

⁽¹⁾ JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

⁽²⁾ JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

DECIZII

DECIZIA CONSILIULUI

din 12 iulie 2010

de autorizare a unei forme de cooperare consolidată în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept

(2010/405/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 329 alineatul (1),

având în vedere solicitările formulate de Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Federală Germania, Spania, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Letonia, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Malta, Republica Austria, Republica Portugheză, România și Republica Slovenia,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Uniunea și-a stabilit obiectivul de a menține și a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție, în cadrul căruia se asigură libera circulație a persoanelor. Pentru stabilirea treptată a unui astfel de spațiu, Uniunea urmează să adopte măsuri cu implicații transfrontaliere privind cooperarea judiciară în materie civilă, în special când acestea sunt necesare pentru asigurarea unei bune funcționări a pieței interne.
- (2) În temeiul articolului 81 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, respectivele măsuri trebuie să le cuprindă și pe cele care promovează compatibilitatea normelor aplicabile în statele membre în materie de conflict de legi, inclusiv măsuri care au implicații transfrontaliere privind dreptul familiei.
- (3) La 17 iulie 2006, Comisia a adoptat un proiect de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 în ceea ce privește competența și introducerea unor norme privind legislația aplicabilă în materie matrimonială (denumit în continuare „proiect de regulament”).
- (4) La reuniunea din 5-6 iunie 2008, Consiliul a adoptat orientări de natură politică care au constatat că nu a fost atinsă unanimitatea necesară pentru a continua proiectul de regulament și că există dificultăți insurmontabile care, la momentul respectiv și în viitorul apropiat, fac imposibilă întrunirea unanimității. Consiliul a stabilit

că obiectivele proiectului de regulament nu pot fi atinse într-un termen rezonabil prin aplicarea dispozițiilor relevante din tratate.

- (5) În aceste condiții, prin scrisorile din data de 28 iulie 2008, Grecia, Spania, Italia, Luxemburg, Ungaria, Austria, România și Slovenia au adresat Comisiei o solicitare prin care își exprimau intenția de a stabili între ele o formă de cooperare consolidată în domeniul legislației aplicabile în materie matrimonială și au invitat Comisia să prezinte Consiliului o propunere în acest sens. Bulgaria a adresat o solicitare similară Comisiei prin scrisoarea din 12 august 2008, Franța s-a alăturat acestei solicitări prin scrisoarea din 12 ianuarie 2009, Germania printr-o scrisoare din 15 aprilie 2010, Belgia printr-o scrisoare din 22 aprilie 2010, Letonia printr-o scrisoare din 17 mai 2010, Malta printr-o scrisoare din 31 mai 2010, iar Portugalia în cadrul reuniunii Consiliului din 4 iunie 2010. La 3 martie 2010, Grecia și-a retras solicitarea. În total, paisprezece state membre au solicitat o formă de cooperare consolidată.
- (6) Cooperarea consolidată ar trebui să instituie un cadru juridic clar și complet în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept în statele membre participante, să garanteze cetățenilor soluții corespunzătoare în materie de securitate juridică, previzibilitate și flexibilitate și să împiedice „recurgerea precipitată la instanță”.
- (7) Condițiile prevăzute la articolul 20 din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolele 326 și 329 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sunt îndeplinite.
- (8) Domeniul prezentei forme de cooperare consolidată, și anume legislația aplicabilă divorțului și separării de drept, se identifică la articolul 81 alineatul (2) litera (c) și la articolul 81 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ca fiind unul dintre domeniile vizat de tratate.
- (9) Cerința de a recurge în ultimă instanță la o formă de cooperare consolidată prevăzută la articolul 20 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană este îndeplinită prin aceea că, în iunie 2008, Consiliul a stabilit că obiectivele proiectului de regulament nu pot fi atinse într-un termen rezonabil de către Uniune, în ansamblul său.

- (10) Cooperarea consolidată în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept are ca scop dezvoltarea cooperării judiciare în materie civilă cu incidență trans-frontalieră, pe baza principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești, precum și asigurarea compatibilității normelor aplicabile în statele membre în materie de conflict de legi. Astfel, cooperarea consolidată promovează obiectivele Uniunii, apără interesele acesteia și consolidează procesul acesteia de integrare, astfel cum se prevede la articolul 20 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- (11) Cooperarea consolidată în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept respectă tratatele și dreptul Uniunii și nu aduce atingere pieței interne și nici coeziunii economice, sociale și teritoriale. Cooperarea consolidată nu constituie un obstacol sau o discriminare în schimburile comerciale dintre statele membre și nu provoacă o denaturare a concurenței între acestea.
- (12) Cooperarea consolidată în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept respectă competențele, drepturile și obligațiile statelor membre neparticipante. Normele comune privind conflictul de legi din statele membre participante nu aduc atingere normelor statelor membre neparticipante. Instanțele judecătorești ale statelor membre neparticipante continuă să aplice normele naționale existente privind conflictul de legi pentru a determina legislația aplicabilă divorțului și separării de drept.
- (13) În special, cooperarea consolidată în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept respectă dreptul Uniunii privind cooperarea judiciară în materie civilă prin faptul că prezenta formă de cooperare consolidată nu aduce atingere *acquis*-ului existent.

- (14) Prezenta decizie respectă drepturile, principiile și libertățile consacrate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dispozițiile articolului 21.
- (15) Cooperarea consolidată în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept este deschisă, în orice moment, tuturor statelor membre, în conformitate cu articolul 328 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Federală Germania, Spania, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Letonia, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Malta, Republica Austria, Republica Portugheză, România și Republica Slovenia sunt autorizate să instituie între ele o formă de cooperare consolidată în domeniul legislației aplicabile divorțului și separării de drept, prin aplicarea dispozițiilor relevante din tratate.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 12 iulie 2010.

Pentru Consiliu
Președintele
S. LARUELLE

DECIZIA CONSILIULUI

din 12 iulie 2010

privind alocarea fondurilor dezangajate din proiectele desfășurate în cadrul celui de al nouălea Fond european de dezvoltare (FED) și în cadrul FED anterioare, în vederea sprijinirii celor mai vulnerabile populații din Sudan

(2010/406/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 217,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere Acordul intern între reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, privind finanțarea ajutoarelor comunitare în contextul cadrului financiar multianual pentru perioada 2008-2013, în conformitate cu Acordul de parteneriat ACP-CE și cu alocarea asistenței financiare pentru țările și teritoriile de peste mări cărora li se aplică dispozițiile părții a patra din Tratatul CE ⁽¹⁾, în special articolul 1 alineatul (4) și articolul 6,

întrucât:

- (1) Guvernul sudanez a decis să nu ratifice Acordul de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, zona Caraibelor și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 ⁽²⁾, astfel cum a fost modificat pentru prima dată la Luxemburg la 25 iunie 2005 ⁽³⁾, pierzând astfel dreptul de acces la Programul indicativ național (NIP) din cadrul celui de al zecelea Fond European de Dezvoltare (FED), în valoare de 294,9 milioane EUR, sumă care este menținută în prezent în rezervă în cadrul celui de al zecelea FED.
- (2) Actuala situație politică din Sudan, precum și criza umanitară dramatică din Darfur, sudul Sudanului, estul Sudanului și din zonele de tranziție necesită o implicare puternică a Uniunii Europene, inclusiv prin furnizarea de asistență vitală pentru populația sudaneză. Lipsa disponibilității celui de al zecelea FED va reduce în mod serios capacitatea Uniunii de a sprijini populația și de contribui la stabilizarea țării, fapt care ar putea avea repercusiuni asupra întregii regiuni.
- (3) Pentru a acoperi deficitul de finanțare care va apărea, este indicat să se utilizeze fonduri dezangajate din cel de al nouălea FED și din FED anterioare.

(4) Fondurile ar trebui utilizate pentru sprijinirea populațiilor celor mai vulnerabile din Sudan, în special în zonele afectate de conflict, inclusiv Darfur, sudul Sudanului, estul Sudanului și zonele de tranziție. Acestea vor fi alocate pe baza unei decizii de finanțare care urmează să fie adoptată de Comisie. De asemenea, este necesar să se prevadă acoperirea costului măsurilor de sprijin.

(5) Aceste fonduri ar trebui să facă obiectul unei gestiuni centralizate și comune și, în vederea simplificării, să fie gestionate în conformitate cu modalitățile de punere în aplicare ale celui de al zecelea FED,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Se alocă o sumă de 150 de milioane EUR din fondurile dezangajate din proiectele desfășurate în cadrul celui de al nouălea FED și în cadrul FED anterioare, în vederea sprijinirii celor mai vulnerabile populații din Sudan. Un procent de 2 % din această sumă este alocat de către Comisie pentru cheltuieli de sprijin.

(2) Aceste fonduri fac obiectul unei gestiuni centralizate și comune, în conformitate cu modalitățile de punere în aplicare ale celui de al zecelea FED.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 12 iulie 2010.

Pentru Consiliu
Președintele
S. LARUELLE

⁽¹⁾ JO L 247, 9.9.2006, p. 32.

⁽²⁾ JO L 317, 15.12.2000, p. 3.

⁽³⁾ JO L 209, 11.8.2005, p. 27.

DECIZIA CONSILIULUI

din 13 iulie 2010

privind existența unui deficit excesiv în Danemarca

(2010/407/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 126 alineatul (6) coroborat cu articolul 126 alineatul (13),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere observațiile prezentate de Danemarca,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 126 alineatul (1) din tratat, statele membre trebuie să evite deficitele publice excesive.
- (2) Pactul de stabilitate și creștere are la bază obiectivul unor finanțe publice solide ca mijloc de consolidare a condițiilor pentru stabilitatea prețurilor și pentru o creștere susținută și durabilă, care să contribuie la crearea de locuri de muncă.
- (3) Procedura de deficit excesiv (PDE) prevăzută la articolul 126 din tratat, clarificată prin Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv ⁽¹⁾ (care face parte din Pactul de stabilitate și creștere) prevede adoptarea unei decizii privind existența unui deficit excesiv. Protocolul privind procedura de deficit excesiv anexat la tratat prevede dispoziții suplimentare referitoare la aplicarea procedurii de deficit excesiv. Regulamentul (CE) nr. 479/2009 al Consiliului ⁽²⁾ prevede norme și definiții detaliate de aplicare a dispozițiilor protocolului menționat.
- (4) Reforma din 2005 a Pactului de stabilitate și creștere a căutat să îi întărească eficacitatea și bazele economice, precum și să protejeze sustenabilitatea finanțelor publice pe termen lung. Ea a avut ca obiectiv garantarea faptului că situația economică și bugetară este pe deplin luată în considerare în toate etapele PDE. Astfel, Pactul de

stabilitate și creștere constituie cadrul care sprijină politicile guvernamentale pentru o revenire rapidă la poziții bugetare solide ținând cont de situația economică.

- (5) Potrivit articolului 126 alineatul (5) din tratat, Comisia adresează Consiliului un avis în cazul în care consideră că într-un stat membru există sau poate să apară un deficit excesiv. Luând în considerare raportul său întocmit în conformitate cu articolul 126 alineatul (3) din tratat și avizul emis de Comitetul economic și financiar în conformitate cu articolul 126 alineatul (4), Comisia a concluzionat că în Danemarca există un deficit excesiv. În consecință, la 15 iunie 2010, Comisia a transmis Consiliului un avis în acest sens cu privire la Danemarca ⁽³⁾.
- (6) În conformitate cu articolul 126 alineatul (6) din tratat, Consiliul trebuie să ia în considerare orice eventuale observații ale statului membru în cauză, înainte de a decide, pe baza unei evaluări globale, dacă există sau nu un deficit excesiv. În cazul Danemarcei, evaluarea globală conduce la concluziile expuse în cele ce urmează.
- (7) Conform datelor comunicate de autoritățile daneze în aprilie 2010, deficitul public al Danemarcei era prevăzut să atingă 5,4 % din PIB în 2010, depășind astfel valoarea de referință de 3 % din PIB. Deficitul planificat nu se situează aproape de valoarea de referință de 3 % din PIB, dar depășirea planificată a valorii de referință poate fi calificată drept excepțională, în sensul dispozițiilor tratatului și ale Pactului de stabilitate și creștere. În special, el este o consecință a unei încetiniri semnificative a creșterii economice în sensul dispozițiilor tratatului și ale Pactului de stabilitate și creștere. Conform previziunilor serviciilor Comisiei din primăvara anului 2010, PIB-ul real al Danemarcei s-a contractat cu 4,9 % în 2009, iar în 2010 se estimează că va crește cu 1,6 %. Deficitul din 2010 este o consecință a încetinirii creșterii economice și a măsurilor de stimulare luate de autoritățile daneze în conformitate cu PERE. Cu toate acestea, depășirea prognozată a valorii de referință nu poate fi considerată temporară. Conform previziunilor serviciilor Comisiei din primăvara anului 2010, deficitul va ajunge la 4,9 % din PIB în 2011 dacă politicile actuale rămân neschimbate ⁽⁴⁾. Criteriul deficitului prevăzut în tratat nu este îndeplinit.

⁽¹⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 6.

⁽²⁾ JO L 145, 10.6.2009, p. 1.

⁽³⁾ Toate documentele privind PDE pentru Danemarca pot fi consultate pe următorul site web: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

⁽⁴⁾ Previziunile bazate pe menținerea politicilor actuale iau în calcul renunțarea (parțială) la măsurile extraordinare legate de criză.

- (8) Conform datelor comunicate în aprilie 2010 de autoritățile daneze, datoria publică brută se situează sub valoarea de referință de 60 % din PIB, și anume la 45,1 % din PIB în 2010. Previziunile serviciilor Comisiei din primăvara anului 2010 estimează că rata datoriei se va situa la 46 % din PIB în 2010 și va crește la 49,5 % din PIB în 2011, aflându-se încă sub valoarea de referință de 60 % din PIB. Criteriul datoriei din tratat este îndeplinit.
- (9) În conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1467/97, „factorii relevanți” pot fi luați în considerare în etapele premergătoare deciziei Consiliului privind existența unui deficit excesiv adoptată în conformitate cu articolul 126 alineatul (6) numai dacă este îndeplinită dubla condiție ca deficitul să rămână apropiat de valoarea de referință și ca depășirea valorii de referință să fie temporară. Această dublă condiție nu este îndeplinită în cazul Danemarcei. Prin urmare, în etapele care conduc la adoptarea prezentei decizii nu sunt luați în considerare factorii relevanți,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În urma unei evaluări globale rezultă că în Danemarca există un deficit excesiv.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Danemarcei.

Adoptată la Bruxelles, 13 iulie 2010.

Pentru Consiliu
Președintele
D. REYNERS

DECIZIA CONSILIULUI
din 13 iulie 2010
privind existența unui deficit excesiv în Finlanda
(2010/408/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 126 alineatul (6) coroborat cu articolul 126 alineatul (13) și articolul 136,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere observațiile prezentate de Finlanda,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 126 alineatul (1) din tratat, statele membre trebuie să evite deficitele publice excesive.
- (2) Pactul de stabilitate și creștere are la bază obiectivul unor finanțe publice sănătoase ca mijloc de consolidare a condițiilor pentru stabilitatea prețurilor și pentru o creștere puternică și durabilă, care să contribuie la crearea de locuri de muncă.
- (3) Procedura de deficit excesiv (PDE) prevăzută la articolul 126 din tratat, clarificată prin Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv ⁽¹⁾ (care face parte din Pactul de stabilitate și creștere) prevede adoptarea unei decizii privind existența unui deficit excesiv. Protocolul privind procedura de deficit excesiv anexat la tratat prevede dispoziții suplimentare referitoare la aplicarea procedurii de deficit excesiv. Regulamentul (CE) nr. 479/2009 al Consiliului ⁽²⁾ prevede norme și definiții detaliate pentru aplicarea dispozițiilor respectivului protocol.
- (4) Reforma din 2005 a Pactului de stabilitate și creștere a căutat să-i întărească eficacitatea și bazele economice, precum și să protejeze sustenabilitatea finanțelor publice pe termen lung. Ea a avut ca obiectiv garantarea

faptului că situația economică și bugetară este pe deplin luată în considerare în toate etapele PDE. Astfel, Pactul de stabilitate și creștere constituie cadrul care sprijină politicile guvernamentale pentru o revenire rapidă la poziții bugetare solide ținând cont de situația economică.

- (5) Potrivit articolului 126 alineatul (5) din tratat, Comisia adresează Consiliului un avis în cazul în care consideră că într-un stat membru există sau poate să apară un deficit excesiv. Luând în considerare raportul său întocmit în conformitate cu articolul 126 alineatul (3) din tratat și avizul emis de Comitetul economic și financiar în conformitate cu articolul 126 alineatul (4), Comisia a concluzionat că în Finlanda există un deficit excesiv. În consecință, la 15 iunie 2010, Comisia a transmis Consiliului un avis în acest sens cu privire la Finlanda ⁽³⁾.
- (6) În conformitate cu articolul 126 alineatul (6) din tratat, Consiliul trebuie să ia în considerare orice eventuale observații ale statului membru în cauză, înainte de a decide, pe baza unei evaluări globale, dacă există sau nu un deficit excesiv. În cazul Finlandei, evaluarea globală conduce la concluziile expuse în cele ce urmează.
- (7) Conform datelor comunicate de autoritățile finlandeze în aprilie 2010, nivelul deficitului public al Finlandei este planificat să atingă 4,1 % din PIB în 2010, depășind astfel valoarea de referință de 3 % din PIB. Chiar dacă al treilea buget suplimentar prezentat de Ministerul Finanțelor Parlamentului la 14 mai 2010 sugerează că veniturile fiscale din 2010 ar putea depăși valoarea prognozată, aceasta nu a modificat oficial ținta de deficit. Deficitul planificat nu se situează aproape de valoarea de referință de 3 % din PIB, dar depășirea planificată a valorii de referință poate fi calificată drept excepțională, în sensul dispozițiilor tratatului și ale Pactului de stabilitate și creștere. În special, aceasta este o consecință a unei încetiniri semnificative a creșterii economice în sensul dispozițiilor tratatului și ale Pactului de stabilitate și creștere. În plus, depășirea prognozată a valorii de referință poate fi considerată temporară. Conform previziunilor serviciilor Comisiei din primăvara anului 2010, deficitul va scădea sub valoarea de referință în 2011, susținut de viitoarea redresare economică. Criteriul deficitului prevăzut de tratat nu este îndeplinit.

⁽¹⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 6.

⁽²⁾ JO L 145, 10.6.2009, p. 1.

⁽³⁾ Toate documentele privind PDE pentru Finlanda pot fi consultate pe următorul site web: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

- (8) Conform datelor comunicate în aprilie 2010 de către autoritățile finlandeze, datoria publică brută se situează sub valoarea de referință de 60 % din PIB, și anume la 49,9 % din PIB în 2010. Previziunile serviciilor Comisiei din primăvara anului 2010 indică o rată a datoriei de 50,5 % din PIB în 2010, care urmează să crească la 54,9 % din PIB în 2011, valoare situată sub cea de referință de 60 % din PIB. Criteriul datoriei din tratat este îndeplinit.
- (9) În conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1467/97, „factori relevanți” pot fi luați în considerare în etapele premergătoare deciziei Consiliului privind existența unui deficit excesiv adoptată în conformitate cu articolul 126 alineatul (6) numai dacă este îndeplinită dubla condiție ca deficitul să rămână apropiat de valoarea de referință și ca depășirea valorii de referință să fie temporară. Această dublă condiție nu este îndeplinită în cazul Finlandei. Prin urmare, în etapele care conduc la adoptarea prezentei decizii nu sunt luați în considerare factorii relevanți,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În urma unei evaluări globale rezultă că în Finlanda există un deficit excesiv.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Finlanda.

Adoptată la Bruxelles, 13 iulie 2010.

Pentru Consiliu
Președintele
D. REYNERS

DECIZIA COMISIEI

din 19 iulie 2010

privind obiectivele de siguranță comune menționate la articolul 7 din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului

*[notificată cu numărul C(2010) 4889]***(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2010/409/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (Directiva privind siguranța feroviară) ⁽¹⁾, în special articolul 7,

având în vedere recomandarea Agenției Europene a Căilor Ferate privind primul set de obiective de siguranță comune, transmisă Comisiei la 18 septembrie 2009,

întrucât:

(1) În conformitate cu Directiva 2004/49/CE, trebuie introduse treptat obiective de siguranță comune (OSC) pentru a asigura menținerea unui nivel ridicat de siguranță și îmbunătățirea acestuia atunci când și dacă se dovedește necesar și rezonabil din punct de vedere practic. OSC trebuie să furnizeze instrumente de evaluare a nivelului de siguranță și a performanței operatorilor atât la nivelul Uniunii, cât și în statele membre.

(2) La articolul 3 litera (e) din Directiva 2004/49/CE, OSC sunt definite ca nivelurile de siguranță care trebuie atinse sau depășite de diferite părți ale sistemului feroviar (precum sistemul feroviar convențional, sistemul feroviar de mare viteză, tunelurile feroviare lungi sau liniile utilizate exclusiv pentru transportul de mărfuri) și de sistem în ansamblul său, exprimate în criterii de acceptare a riscurilor. Cu toate acestea, la considerentul 7 din Decizia 2009/460/CE a Comisiei din 5 iunie 2009 privind adoptarea unei metode de siguranță comune pentru evaluarea atingerii obiectivelor de siguranță, prevăzute la articolul 6 din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ se prevede că, din cauza lipsei datelor concordante și fiabile în legătură cu performanțele de siguranță ale părților sistemelor

feroviare care funcționează în diferitele state membre, elaborarea primului set de OSC pentru părțile sistemului feroviar (precum sistemul feroviar convențional, sistemul feroviar de mare viteză, tunelurile feroviare lungi sau liniile utilizate exclusiv pentru transportul de mărfuri) nu este fezabilă.

(3) În conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2004/49/CE, primul set de OSC trebuie să se bazeze pe o examinare a obiectivelor existente și a performanțelor în materie de siguranță ale sistemelor feroviare din statele membre. Conform metodologiei stabilite prin Decizia 2009/460/CE, primul set de OSC trebuie să se bazeze pe valorile naționale de referință (VNR). Acestea au fost calculate cu ajutorul unor serii de date bazate pe Regulamentul (CE) nr. 91/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind statisticile din transportul feroviar ⁽³⁾ și furnizate de Eurostat la 6 martie 2009 pentru perioada 2004-2007. În cazul fiecărei categorii de risc feroviar, nivelul maxim acceptabil de risc pentru un stat membru trebuie să fie: 1. VNR, dacă VNR este mai mică sau egală cu OSC corespunzător, sau 2. OSC, dacă VNR este mai mare decât OSC corespunzător, în conformitate cu secțiunea 3 din anexa la Decizia 2009/460/CE.

(4) Primul set de OSC trebuie considerat ca fiind prima etapă a unui proces. Prin acest prim set, se creează un cadru armonizat și transparent pentru monitorizarea și salvagardarea eficientă a performanței în materie de siguranță a căilor ferate europene.

(5) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului menționat la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2004/49/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiect și definiții

Prezenta decizie stabilește valorile primului set de obiective de siguranță comune pe baza valorilor naționale de referință, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Directiva 2004/49/CE și cu metodologia prevăzută în Decizia 2009/460/CE.

⁽¹⁾ JO L 164, 30.4.2004, p. 44.

⁽²⁾ JO L 150, 13.6.2009, p. 11.

⁽³⁾ JO L 14, 21.1.2003, p. 1.

În sensul prezentei decizii, se aplică definițiile prevăzute în Directiva 2004/49/CE, în Regulamentul (CE) nr. 91/2003 și în Decizia 2009/460/CE.

Articolul 2

Valorile naționale de referință

Valorile naționale de referință pentru diferitele state membre și pentru diferitele categorii de risc sunt prevăzute la capitolul 1 punctele 1.1-1.6 din anexă.

Articolul 3

Obiective de siguranță comune

Primul set de obiective de siguranță comune pentru diferitele categorii de risc sunt prevăzute în capitolul 2 din anexă.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 19 iulie 2010.

Pentru Comisie

Siim KALLAS

Vicepreședinte

ANEXĂ

1. Valorile naționale de referință (VNR)

1.1. VNR în cazul riscurilor pentru pasageri (VNR 1.1 și VNR 1.2)

Stat membru	VNR 1.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	VNR 1.2 ($\times 10^{-9}$) (**)
Belgia (BE)	53,60	0,456
Bulgaria (BG)	250,00	2,01
Republica Cehă (CZ)	40,60	0,688
Danemarca (DK)	7,55	0,0903
Germania (DE)	10,90	0,11
Estonia (EE)	50,20	0,426
Irlanda (IE)	6,22	0,0623
Grecia (EL)	54,00	0,485
Spania (ES)	40,90	0,391
Franța (FR)	21,90	0,109
Italia (IT)	55,00	0,363
Letonia (LV)	50,20	0,426
Lituania (LT)	88,60	0,683
Luxemburg (LU)	28,80	0,225
Ungaria (HU)	250,00	2,01
Țările de Jos (NL)	11,70	0,0941
Austria (AT)	29,00	0,335
Polonia (PL)	127,00	0,939
Portugalia (PT)	33,90	0,267
România (RO)	250,00	2,01
Slovenia (SL)	11,80	0,175
Slovacia (SK)	17,70	0,275
Finlanda (FI)	26,80	0,248
Suedia (SE)	5,70	0,0557
Regatul Unit (UK)	6,22	0,0623

(*) VNR 1.1 exprimată ca: raportul dintre numărul anual de decese și de răni grave ponderate (FSWI) în rândul călătorilor rezultat din accidente importante și numărul de tren călători-km pe an. În acest context, tren călători-km reprezintă unitatea de trafic exclusiv pentru trenurile de călători.

(**) VNR 1.2 exprimată ca: raportul dintre numărul anual de FSWI în rândul călătorilor, rezultat din accidente importante, și numărul de călători-km pe an.

Sensul termenului de FSWI folosit în notele (*) și (**) este cel definit la articolul 3 litera (d) din Decizia 2009/460/CE.

1.2. VNR în cazul riscurilor pentru angajați (VNR 2)

Stat membru	VNR 2 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgia (BE)	21,10
Bulgaria (BG)	11,00
Republica Cehă (CZ)	17,40
Danemarca (DK)	9,10
Germania (DE)	13,30
Estonia (EE)	17,00
Irlanda (IE)	8,33
Grecia (EL)	77,90
Spania (ES)	8,33
Franța (FR)	6,68
Italia (IT)	22,50
Letonia (LV)	55,10
Lituania (LT)	36,90
Luxemburg (LU)	13,70
Ungaria (HU)	11,90
Țările de Jos (NL)	6,69
Austria (AT)	25,40
Polonia (PL)	18,60
Portugalia (PT)	76,00
România (RO)	11,00
Slovenia (SL)	31,00
Slovacia (SK)	1,50
Finlanda (FI)	8,28
Suedia (SE)	3,76
Regatul Unit (UK)	8,33

(*) VNR 2 exprimată ca: raportul dintre numărul anual de FWSI în rândul angajaților rezultat din accidente importante și numărul de tren-km pe an.

Sensul termenului de FSWI folosit în acest context este cel definit la articolul 3 litera (d) din Decizia 2009/460/CE.

1.3. VNR în cazul riscurilor pentru utilizatorii trecerilor la nivel (VNR 3.1 și VNR 3.2)

Stat membru	VNR 3.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	VNR 3.2 (**)
Belgia (BE)	143,0	n.a.
Bulgaria (BG)	124,0	n.a.
Republica Cehă (CZ)	302,0	n.a.
Danemarca (DK)	55,9	n.a.
Germania (DE)	69,9	n.a.
Estonia (EE)	168,0	n.a.
Irlanda (IE)	31,4	n.a.
Grecia (EL)	743,0	n.a.
Spania (ES)	131,0	n.a.
Franța (FR)	78,9	n.a.
Italia (IT)	50,7	n.a.
Letonia (LV)	240,0	n.a.
Lituania (LT)	530,0	n.a.
Luxemburg (LU)	97,3	n.a.
Ungaria (HU)	244,0	n.a.
Țările de Jos (NL)	128,0	n.a.
Austria (AT)	181,0	n.a.
Polonia (PL)	264,0	n.a.
Portugalia (PT)	508,0	n.a.
România (RO)	124,0	n.a.
Slovenia (SL)	365,0	n.a.
Slovacia (SK)	249,0	n.a.
Finlanda (FI)	151,0	n.a.
Suedia (SE)	74,2	n.a.
Regatul Unit (UK)	23,0	n.a.

(*) VNR 3.1 exprimată ca: raportul dintre numărul anual de FWSI în rândul utilizatorilor trecerilor la nivel rezultat din accidente importante și numărul de tren-km pe an.

(**) VNR 3.2 exprimată ca: raportul dintre numărul anual de FWSI în rândul utilizatorilor trecerilor la nivel rezultat din accidente importante și [(numărul de tren-km pe an/numărul de treceri la nivel)/km-linie desfășurată]. Datele privind numărul de treceri la nivel și de km-linie desfășurată nu au fost suficient de fiabile la momentul extragerii datelor (majoritatea statelor membre au raportat datele privind OSC în km-linie, în loc de km-linie desfășurată).

Sensul termenului de FWSI folosit în notele (*) și (**) este cel definit la articolul 3 litera (d) din Decizia 2009/460/CE.

1.4. VNR în cazul riscurilor pentru persoanele din categoria „alte” (VNR 4)

Stat membru	VNR 4 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgia (BE)	1,90
Bulgaria (BG)	6,45
Republica Cehă (CZ)	5,28
Danemarca (DK)	10,30
Germania (DE)	4,41
Estonia (EE)	18,50
Irlanda (IE)	6,98
Grecia (EL)	6,45
Spania (ES)	4,93
Franța (FR)	6,98
Italia (IT)	6,98
Letonia (LV)	18,50
Lituania (LT)	18,50
Luxemburg (LU)	4,43
Ungaria (HU)	6,45
Țările de Jos (NL)	3,16
Austria (AT)	14,20
Polonia (PL)	18,50
Portugalia (PT)	4,93
România (RO)	6,45
Slovenia (SL)	7,14
Slovacia (SK)	5,28
Finlanda (FI)	10,30
Suedia (SE)	10,30
Regatul Unit (UK)	6,98

(*) VNR 4 exprimată ca: raportul dintre numărul anual de FWSI în rândul persoanelor din categoria „alte”, rezultat din accidente importante, și numărul de tren-km pe an. Sensul termenului de FWSI folosit în acest context este cel definit la articolul 3 litera (d) din Decizia 2009/460/CE.

1.5. VNR în cazul riscurilor pentru persoanele neautorizate în incinta instalațiilor feroviare (VNR 5)

Stat membru	VNR 5 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgia (BE)	75,5
Bulgaria (BG)	190,0
Republica Cehă (CZ)	657,0
Danemarca (DK)	134,0
Germania (DE)	106,0
Estonia (EE)	1 850,0
Irlanda (IE)	94,7
Grecia (EL)	906,0
Spania (ES)	184,0
Franța (FR)	69,7
Italia (IT)	122,0
Letonia (LV)	1 520,0
Lituania (LT)	2 030,0
Luxemburg (LU)	83,7
Ungaria (HU)	534,0
Țările de Jos (NL)	28,2
Austria (AT)	117,0
Polonia (PL)	1 110,0
Portugalia (PT)	948,0
România (RO)	190,0
Slovenia (SL)	273,0
Slovacia (SK)	477,0
Finlanda (FI)	294,0
Suedia (SE)	98,1
Regatul Unit (UK)	94,7

(*) VNR 5 exprimată ca: raportul dintre numărul anual de FWSI în rândul persoanelor neautorizate în incinta instalațiilor feroviare rezultat din accidente importante și numărul de tren-km pe an. Sensul termenului de FSWI folosit în acest context este cel definit la articolul 3 litera (d) din Decizia 2009/460/CE.

1.6. VNR în cazul riscurilor societale (VNR 6)

Stat membru	VNR 6 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgia (BE)	273,0
Bulgaria (BG)	364,0
Republica Cehă (CZ)	1 010,0
Danemarca (DK)	218,0
Germania (DE)	206,0
Estonia (EE)	2 320,0
Irlanda (IE)	131,0
Grecia (EL)	1 820,0
Spania (ES)	351,0
Franța (FR)	179,0
Italia (IT)	235,0
Letonia (LV)	1 850,0
Lituania (LT)	2 510,0
Luxemburg (LU)	219,0
Ungaria (HU)	1 000,0
Țările de Jos (NL)	166,0
Austria (AT)	354,0
Polonia (PL)	1 530,0
Portugalia (PT)	1 510,0
România (RO)	364,0
Slovenia (SL)	697,0
Slovacia (SK)	740,0
Finlanda (FI)	461,0
Suedia (SE)	188,0
Regatul Unit (UK)	131,0

(*) VNR 6 exprimată ca: raportul dintre numărul total anual de FWSI rezultat din accidente importante și numărul de tren-km pe an. Numărul total de FWSI reprezintă, în acest context, suma tuturor FWSI luate în considerare la calcularea tuturor celorlalte VNR.

2. Valori atribuite primului set de OSC

Categoria de risc	Valoarea OSC ($\times 10^{-9}$)		Parametri de măsurare
Riscuri pentru călători	CST 1.1	250,0	Numărul anual de FWSI în rândul călătorilor rezultat din accidente importante/Numărul de tren călători-km pe an
	CST 1.2	2,01	Numărul anual de FWSI în rândul călătorilor rezultat din accidente importante/Numărul de călător-km pe an
Riscuri pentru angajați	CST 2	77,9	Numărul anual de FWSI în rândul angajaților rezultat din accidente importante/Numărul de tren-km pe an
Riscuri pentru utilizatorii trecerilor la nivel	CST 3.1	743,0	Numărul anual de FWSI în rândul utilizatorilor trecerilor la nivel rezultat din accidente importante/Numărul de tren-km pe an
	CST 3.2	n.a. (*)	Numărul anual de FWSI în rândul utilizatorilor trecerilor la nivel, rezultat din accidente importante/[(Numărul de tren-km pe an $\times$ Numărul de treceri la nivel)/km-linie desfășurată]
Riscuri pentru persoanele din categoria „alte”	CST 4	18,5	Numărul anual de FWSI în rândul persoanelor care aparțin categoriei „alte” rezultat din accidente importante/Numărul de tren-km pe an
Riscuri pentru persoane neautorizate în incinta instalațiilor feroviare	CST 5	2 030,0	Numărul anual de FWSI în rândul persoanelor neautorizate în incinta instalațiilor feroviare rezultat din accidente importante/Numărul de tren-km pe an
Riscuri pentru societate în ansamblu	CST 6	2 510,0	Numărul total anual de FWSI rezultat din accidente importante/Numărul de tren-km pe an

(*) Datele privind numărul de treceri la nivel și de km-linie desfășurată necesare pentru calcularea acestui OSC nu au fost suficient de fiabile în momentul extragerii datelor (majoritatea statelor membre au raportat km-linie în loc de km-linie desfășurată etc.).

RECTIFICĂRI**Rectificare la Decizia nr. 388/2010/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 de acordare de asistență macrofinanciară Ucrainei***(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 179 din 14 iulie 2010)*

Pe copertă și la pagina 1, numărul deciziei din titlu:

în loc de: „Decizia nr. 388/2010/UE a Parlamentului European și a Consiliului ...”,

se va citi: „Decizia nr. 646/2010/UE a Parlamentului European și a Consiliului ...”.

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO